

В. ТОРДЕН

НАЙНОВІШИЙ

САМОНАВЧАТЕЛЬ

ДЛЯ

СЕМИСТРУННОЇ ГІТАРИ

ЗА НОТНОЮ Й ЦИФРОВОЮ СИСТЕМАМИ
З ДОДАТКОМ 40 НАЙПОПУЛЯРНІШИХ П'ЄС,
УМІЩЕНИХ ЗА СТУПЕНЕМ ТРУДНОСТИ

З М І С Т:

1. Гітарний вальс
2. «Хаз булат удалой» пісня
3. «Баламуты» нар. пісня
4. Швидкі як хвилі
5. Хор з оп. «Катерина» муз. Аркаса
6. Сміло товариши в ногу
7. «По улице мостовой» пісня
8. «Чарівний вальс»
9. «Бубенці» пісня
10. «Місяцю ясний» з оп. «Запорожець за Дунаєм» муз. Гулак-Артемовського
11. Гавот муз. Глюка
12. «Две песики» Вальс
13. «Санта Лючія» Неаполітанська нар. пісня
14. «Как у наших у ворот» російська нар. пісня
15. «Хусточко» укр. нар. пісня
16. «Ми ковалі» революційна пісня
17. «Полька»
18. «Камаринська»
19. Вальс з оп. «Сільва» муз. Е. Кальмана
20. «Карапет» Наурська лезгинка
21. «За Уральським хребтом» нар. пісня про Стеньку Разіна
22. «Коли розлучаються двоє» муз. М. Лисенка
23. «Позолотистий, золотий» Саратовська частушка
24. «Коло струмка» Вальс муз. М. Кодейшко
25. Військовий марш муз. Ф. Шуберта
26. «Дивлюсь я на небо» муз. В. Заремби
27. «Вперед народе йди» Італійська комсомольська пісня
28. Вальс муз. С. Байнес
29. Арія з оп. «Травіата» муз. Верди
30. «Гюльчера» Вірменська мелодія
31. Вальс з оп. «Корнєвильські дзвони» муз. Шланкета
32. «Ми лише знайомі» Романс
33. Дует з оп. «Винова краля», муз. П. Чайковського
34. Маазурка № 2 муз. Г. Венявського
35. «Дарлінг»
36. Марш з оп. «Фауст» муз. Гуно
37. «Червона гвардія»
38. Авіо марш
39. «Інтернаціонал»
40. Марш «Буденний»

В. ТОРДЕН

НОВЕЙШИЙ

САМОУЧИТЕЛЬ

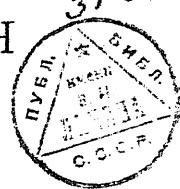
ДЛЯ

СЕМИСТРУННОЇ ГІТАРЫ

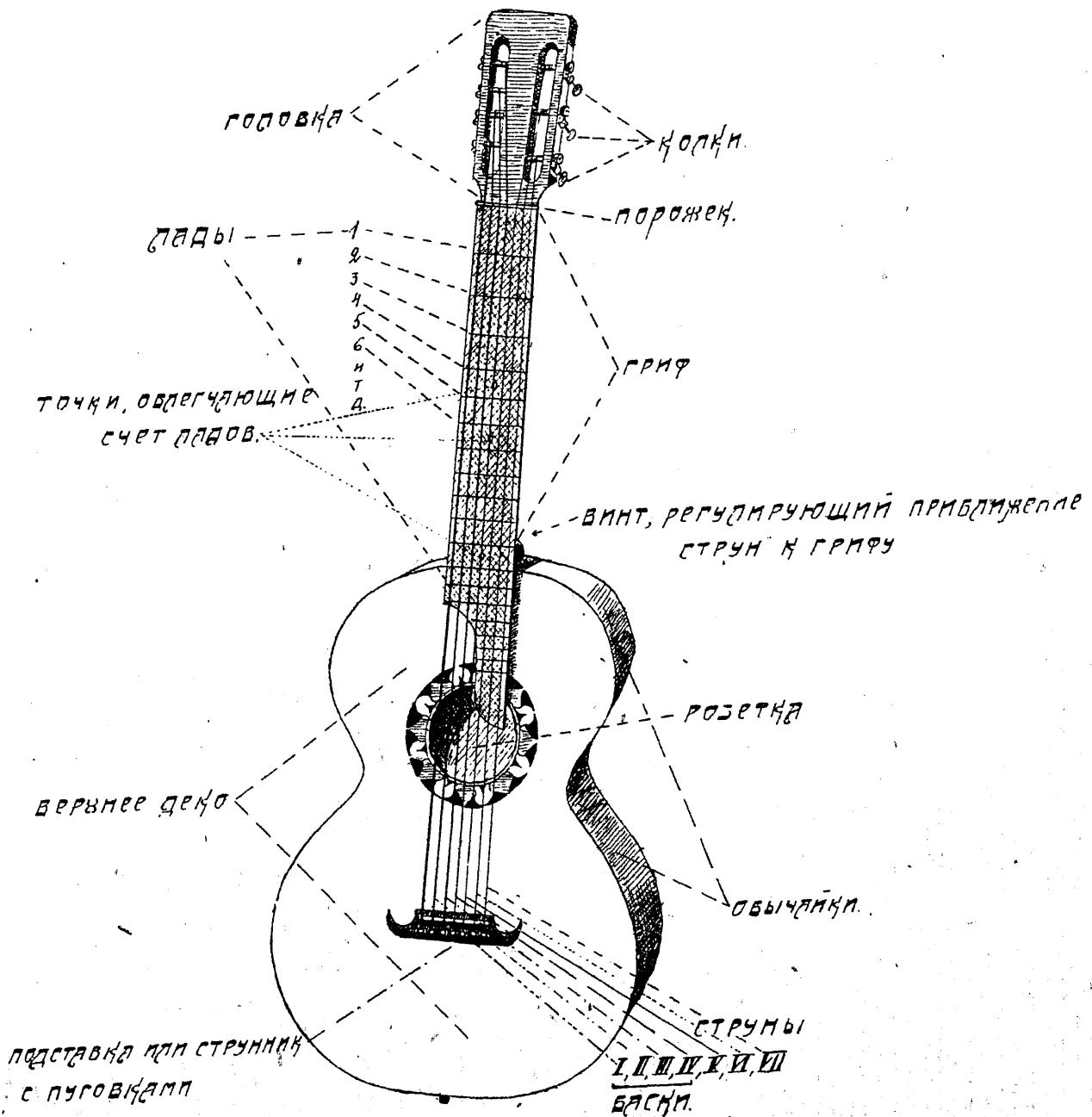
ПО НОТНОЙ І ЦИФРОВОЙ СИСТЕМАМ
С ПРИЛОЖЕНИЕМ 40 ПОПУЛЯРНЕЙШИХ ПЬЕС,
РАСПОЛОЖЕННЫХ ПО СТЕПЕНИЯМ ТРУДНОСТИ

СОДЕРЖАНИЕ:

1. Гитарный вальс
2. «Хаз булат удалой» песня
3. «Баламуты» нар. песня
4. «Быстры как волны»
5. Хор из оп. «Катерина» муз. Аркаса
6. «Смело товарищи в ногу»
7. «По улице мостовой» песня
8. «Волшебный вальс»
9. «Бубенцы» песня
10. «Місяцю ясний» из оп. «Запорожець за Дунаєм» муз. Гулак-Артемовского
11. Гавот муз. Глюка
12. «Две собачки» Вальс
13. «Санта Лючия»
14. «Как у наших у ворот» русская нар. песня
15. «Хусточко» укр. нар. песня
16. «Мы кузнецы» революционная песня
17. «Полька»
18. «Камаринская»
19. Вальс из оп. «Сильва» муз. Э. Кальмана
20. «Карапет» Наурская лезгинка
21. «За Уральским хребтом» нар. песня «про Стеньку Разина»
22. «Когда разлучаются двое» муз. Н. Лисенко
23. «Золотистый золотой» Саратовская частушка
24. «У ручья» Вальс муз. М. Кодейшко
25. Военный марш муз. Ф. Шуберта
26. «Дивлюсь я на небо» муз. В. Зарембы
27. «Вперед народ иди» Итальянская комсомольская песня
28. Вальс муз. С. Байнес
29. Ария из оп. «Травиата» муз. Верди
30. «Гюльчера» Армянская мелодия
31. Вальс из оп. «Корневильские колокола» муз. Шланкета
32. «Мы только знакомы» Романс.
33. Дuet из оп. «Пиковая Дама» муз. П. Чайковского
34. Маазурка № 2 муз. Г. Венявского
35. «Дарлинг»
36. Марш из оп. «Фауст» муз. Гуно
37. Красная гвардия
38. Авіо-марш
39. Интернационал
40. Марш «Буденний»

Київський Міськліт № 2888
11-та друкарня УПО. Київ,
Сінний майдан, № 14
З. № 3878—10.000 12 стор.
1931 р.

Copy
VII

I	II	III	IV	V	VI	VII
Б	а	с	и			
ре	соль	соль	ре	соль	ре	ре
ре диэз	соль диэз	си диэз	ре диэз	соль диэз	си диэз	ре диэз
ми бемоль	ля бемоль	до бекар	из бемоль	ля бемоль	до бекар	ми бемоль
ми бекар	ля бекар	до диэз	ми бекар	ля бекар	до диэз	ми бекар
фа бемоль		ре бемоль	фа бемоль		ре бемоль	фа бемоль
фа бекар	ля диэз	ре бекар	фа бекар	ля диэз	ре бекар	фа бекар
ми диэз	си бемоль	ре диэз	ми диэз	си бемоль	ре диэз	ми диэз
фа диэз	сп бекар	ре диэз	фа диэз	си бекар	ре диэз	фа диэз
соль бемоль	до бемоль	ми бемоль	соль бемоль	до бемоль	ми бемоль	соль бемоль
соль бекар	си диэз	ми бекар	соль бекар	си диэз	ми бекар	соль бекар
до бекар		фа бемоль		до бекар		фа бемоль
соль диэз	до диэз	фа бекар	соль диэз	до диэз	фа бекар	соль диэз
ля бемоль	ре бемоль	ми диэз	ля бемоль	ре бемоль	ми диэз	ля бемоль
ля бекар	ре бекар	фа диэз	ля бекар	ре бекар	фа диэз	ля бекар
ля диэз		соль бекар		ля диэз	соль бекар	ля диэз
си бемоль	ми бемоль	сп бекар	ля диэз	ми бемоль	сп бекар	си бемоль
си бекар	ми бекар	соль диэз	си бемоль	ми бемоль	сп диэз	си бекар
до бемоль	фа бемоль	ля бемоль	сп бекар	до бемоль	фа бемоль	до бемоль
си диэз	фа бекар	ля бекар	до бекар	си диэз	фа бекар	до бекар
до бекар	ми диэз		си диэз	ми диэз	фа диэз	до бекар
до диэз	фа диэз	ля диэз	до диэз	фа диэз	ля диэз	до диэз
ре бемоль	соль бемоль	си бемоль	ре бемоль	соль бемоль	си бемоль	ре бемоль
ре бекар	соль бекар	си бекар	ре бекар	соль бекар	си бекар	ре бекар
ре диэз	соль диэз	си диэз	ре диэз	соль диэз	си диэз	ре диэз
ми бемоль	ля бемоль	до бекар	ми бемоль	ля бемоль	до бекар	ми бемоль
ми бекар	ля бекар	до диэз	ми бекар	ля бекар	до диэз	ми бекар

Найновіший підручник-самоук до семиструнної гітари.

Шестиструнна еспанська гітара прийшла на схід Європи в другій половині XVIII ст. Тоді ж вона й придала сьому струну й переробила свій первісний стрій. З такому вигляді вона тепер надзвичайно широко розповсюджена, як улюблений інструмент серед усіх шахів супспільства. Її співучий тон, здібність до акомпанементу, досить значні технічні можливості взагалі, — і по-тікуючи нескладна справа основних засобів ігри — були причиною такого її розповсюдження.

Хоч гітара — інструмент здебільшого аматорський, про ж вона має серед своїх прихильників і декого з славнозвісних музик: Берліоза, Паганіні, Сихра, Солов'єва, Біссоцького й славетного сучасного віртуоза Сеговію.

Видавчи цього підручника — самоука, — Київське Музичне Підприємство йде назустріч аматорові, що бажає самостійно вивчитися грati на гітарі. А подаючи в цьому підручнику повний курс читання нот, — автор цього, щоби зробити підручника як найприступнішим, — весь матеріал, в тому числі й 40 доданих найпопулярніших п'ес, — розташував за цифровою й за нотною системами.

I.

До корпусу гітарного, що уявляє собою дерев'яний ороб характерної форми з відтулиною, «голосником»,

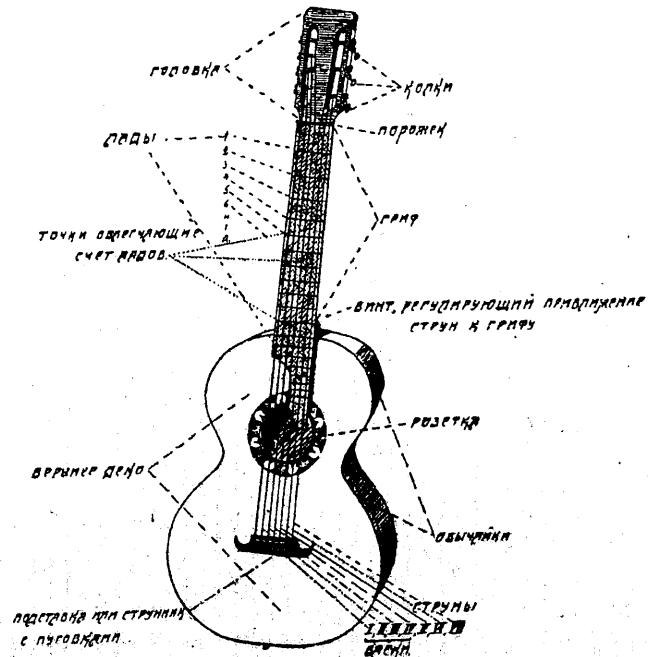
Новейший общенаселенний самоучитель для семиструнної гітари.

Появившись в Росії во второй половине XVIII столетия, шестиструнная испанская гитара приобрела седьмую струну, изменила первоначальный строй и получила в таком виде широкое распространение, в качестве излюбленного инструмента всех классов населения благодаря своему превечему тону, способности аккомпанировать голосу, значительным техническим возможностям и сравнительной несложности основных приемов игры. Являясь по преимуществу инструментом любительским, она насчитывает среди своих приверженцев много славных имен, как Берлиоз, Паганини, Сихра, Соловьев, Высотский и наш знаменитый современник-виртуоз на гитаре Сеговия.

Выпуская в свет настоящий самоучитель, Киевское Музикальное Предприятие идет навстречу любителю, желающему заполнить свой досуг самостоятельным изучением игры на гитаре. Давая в настоящем издании в сжатой форме полный курс чтения нот, составитель преследуя цели наибольшей доступности, весь материал, в том числе и 40 прилагаемых популярных пьес, поместили по цифровой и по нотной системах.

I.

К корпусу гітари, представляющему из себя деревянную коробку характерной формы с отверстием —

приладжено за допомогою регулювального вінта ручку (гриф) з накладкою, що поділено на поперечними «ладами» (див. малюнок). Поміж струнником (або кобіткою), що наклеено й на верхняк (верхню дечу), — і колочками на «головці» натягнено струни. Звучача частина їх міститься позаду струнником та періжком, що відокремлює головку від грифа.

«розеткою», прикреплено с помощью регулирующего винта грифа с накладкой, разделенной поперечными «ладами» (см. рисунок). Между «струнником» (или подставкой), наклеенным на верхнее «деко», и «колками» на «головке» натянуты струны, звучащая часть которых заключена между струнником и «порожком», отделяющим головку от грифа.

Гітара має сім струн: чотири баски (кручені) й три тонкі кишеві або металеві. Лічить струни зліва направо (як якщо дивитися спереду), тобто починаючи з найдовшого баска, що його звемо першим баском. Отже найтонша струна буде сьомою струною (див. той самий малюнок).

II.

Настроювання гітари — провадимо так:

1) Настроюємо VII струну так, щоби вона, натиснута на 7-му ладку — подала б звук «ля» за камертоном¹⁾.

2) VI струну настроюємо так, щоби натиснута на 3-му ладку вона давала б звук, одинаковий з VII ненатиснутюю (VII 0).

3) V струну настроюємо так, щоби натиснута на 4-му ладку давала б звук VI 0.

4) Отже IV струна, натиснута на 5-му ладку, повинна подати звук V 0.

5) III струна, натиснута на 3-му ладку, повинна подати звук IV 0.

6) II струна, натиснута на 4-му ладку, повинна дати звук III 0.

7) I (перший басок) струна, натиснута на 5-му ладку, повинна дати II 0.

Все це краще зрозуміти, подивившися на цей малюнок:

	лады 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 и т. д.
VII 0							◆◆			
VI 0			◆◆							
V 0				◆◆						
IV 0					◆◆					
III 0		◆◆								
II 0				◆◆						
I 0					◆◆					
Порожок										

Взагалі за чистим строєм:

I — 12	подав звук	IV — 0
II — 12	"	V — 0
III — 12	"	VI — 0
IV — 12	"	VII — 0

III.

Під час гри гітара лежить похило на коліні лівої ноги, яку перекинуто через праву. Головку ж грифа піднято майже на рівень з лівим плечем. Корпус інструменту виконавець притулює до тіла так, щоби всі струни йому було видно.

Правиця вільно лежить на верхівку так, щоби вігнуті II пальці були над струнами, приблизно на віддалі одної восьмої частини їх довжини від кобилки.

Лівиця держить ручку (гриф), то обхоплюючи його з обох боків, то підтримуючи його знизу великим пальцем.

¹⁾ Примітка: Умовімось раз наважити струну визначити римською цифрою, а ладок арабською. Ліцю ладів провадимо завжди від порожня. Ненажату вільну струну визначаємо нулем (напр. VI 0).

Гітара має сім струн: чотири баски (витих) і три тонкі, кишечні або металеві. Счет струн іде слева направо (если смотреть спереди), т. е. начиная от самого толстого баска, который называется первым баском, а самая тонкая струна т. образом назовется седьмой струной (см. тот же рисунок).

II.

Настройка гітари проводиться следуюшим образом:

1) Настраївамо VII струну таким образом, чтобы она, нажатая на 7-м ладу дала бы звук «ля» по «камертону»¹⁾.

2) VI струну настраївается таким образом, чтобы нажатая на 3-м ладу она давала бы звук, одинаковый с VII непріжатою (VII 0).

3) V струна настраївается т. обр., чтобы нажатая на 4-м ладу давала бы звук VI 0.

4) IV струна, таким же образом, нажатая на 5-м ладу должна дать звук V 0.

5) III струна, нажатая на 3-м ладу, должна дать звук IV 0.

6) II струна, нажатая на 4-м ладу, должна дать звук III 0.

7) I (первый басок) струна, нажатая на 5-м ладу, должна дать II 0.

Изложенное понятнее из следующей схемы:

5 6 7 8 9 10 и т. д.

лады 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 и т. д.
VII 0						◆◆			
VI 0		◆◆							
V 0			◆◆						
IV 0				◆◆					
III 0	◆◆								
II 0		◆◆							
I 0			◆◆						

Вообще при чистом строё:

I — 12	даёт звук	IV — 0
II — 12	"	V — 0
III — 12	"	VI — 0
IV — 12	"	VII — 0

III.

При игре гитара наклонно лежит на колено левой ноги, перекинутой через правую, причем головка грифа находится почти на уровне левого плеча. Корпус инструмента прислонен к телу играющего таким образом, чтобы все струны были видны исполнителю.

Правая рука свободно лежит на верхнем деке так, чтобы согнутые ее пальцы находились над струнами приблизительно на расстоянии одной восьмой их длины от подставки.

Левая рука держит гриф, то обхватывая его с обеих сторон, то поддерживая его снизу большим пальцем.

¹⁾ Примечание: Установимось раз навсегда струну обозначить римской цифрой, а ладок арабской. Счет ладов идет всегда от порожня. Ненажатую вильную струну обозначается нулем (напр. VI 0).

Під час гри на гітару працюють всі десять пальців обох рук. Іх визначаємо в нотах так:

Пальці	великий	вказів-	серед-	підмі-	мізин-
		ний	ній	зинний	ний
Правиця	∨	або	∧	.	..
Лівиця	△			1	2 3 4

Пальці правиці, рухаючися простовисно напряму струни, торкають струни самими кінчиками, великий же палець (Δ) рухається під час гри вниз (зліва направо), а останні чотири (., .., ...,) — догори (справа — наліво). Отже, коли потрібно, наприклад, узяти акорд всіма п'ятьма пальцями правиці, то такий рух пальців її нагадує рух хапання.

Рух такий одбувається лише в площині струн (тобто не слід ні втискувати струни в деку, не відтягати їх від інструменту).

Великий палець лівиці (Δ) під час ігри то обхоплює гриф з одного боку, натискуючи один або декілька басків, — то притримує гриф внизу, в обох випадках подаючи підпору для натискування струн іншими пальцями. Постава пальців таож не однакова. Вони то падають простовисно на струни, то лягають на ручку (гриф) боком, натискуючи останнім суглобом, або навіть і цілком (всією довжиною своєю) дві або декілька, а часом й всі сім струн. Іноді всі чотири пальці містяться на одному й тому самому ладку, іноді — розташуючися охоплюють чотири-п'ять ладків. Проте, в усіх випадках потрібно стежити, щоби натискування на струни було досить значним, бо без цього не можна дійти чіткого прозорого звуку.

IV.

Звуки, що увіходять у будь-який музичний твір, розріжнемо щодо їхньої протяжності та височини. Знаками музичних записів («нотами») — одночасово висловлюємо й протяжність і височінн.

Усяка музика вимагає рівномірного руху, що його виявляємо в розмірній лічбі словами (напр. раз, два, три, чотири), або рівномірними вдарами ноги. Звук, що триває чотири вдари або міри, визначаємо кружком (\circ), його ми називамо цілою нотою. Звук, що триває два вдари, тобто вдвое менший за попередній, визначаємо кружком з простовисною лінією; називамо його половиною нотою, або просто половиною, ($\underline{\circ}$ або \circ). Звук, що довжиною своєю відповідає одному вдару,звемо чвертью й визначаємо великою чорною крапкою також з простовисною рисою ($\underline{\circ}$ або \circ). Два звуки на один удар (вісімки) визначаємо кожну крапкою з простовисною рисою; додавши до неї хвістикі (\circ або \circ). Чотири звуки на один удар (шістнадцятка) — визначаємо як вісімки, але з двома хвістиками (\circ або \circ). Дев'ять вісімок, що стоять поруч, здебільшого в'єднуємо однією загальною поземою рисою, шіснадцятки в'єднуємо подвійною рисою.

Щоби крапці з'ясувати собі поділення нотне — див. таблицю (на стор. VI).

На цій таблиці протяжності нотні показано графічно поземими рисами відповідно довжини. Протяжність цілої ноти для більшої конкретності вважаємо за рівну чотирьом секундам, отже, протяжність половинної рівна

При ігрі на гітаре употребляються все десять пальців обох рук, які в нотах обозначаються следуючим образом:

Пальці:	Большой	указательный.	средний.	безымянnyй.	мизинець.
Права рука:	∨	или	∧	.	..
Лева рука:	△			1	2 3 4

Пальці правої руки, двигаючися перпендикулярно к напрямлению струни, задають за струни самими кончиками, причем большой палец (\wedge) движется при игре вниз (слева направо), а остальные четыре (., .., ..., ...) вверх (справа налево). Т. образом, при взятнн, например, аккорда всеми пятью пальцами правої руки, движение пальцев последней напоминає хватательное движение. Движение это должно происходить в плоскости струн (т. е. не нужно ни вдавливать струны в деку, ни оттягивать их от инструмента).

Большой палец левой руки (Δ) при игре то охватывает с оной стороны гриф, прижимая один или несколько басков, то придерживает гриф снизу, в обоих случаях давая упор для нажатия струн остальными пальцами. Положение последних также различно. Они то падают отвесно на струны, то ложатся на гриф боком, нажимая последним суставом или даже всей длинной две или несколько, а иногда и все семь струн. Порой все четыре пальца располагаются на одном и том же ладу, иногда растягиваются, охватывая четырнадцать ладов. Однако, во всех случаях нужно следить, чтобы нажатие на струны было достаточно сильным, без чего нельзя достичь ясного звука.

IV.

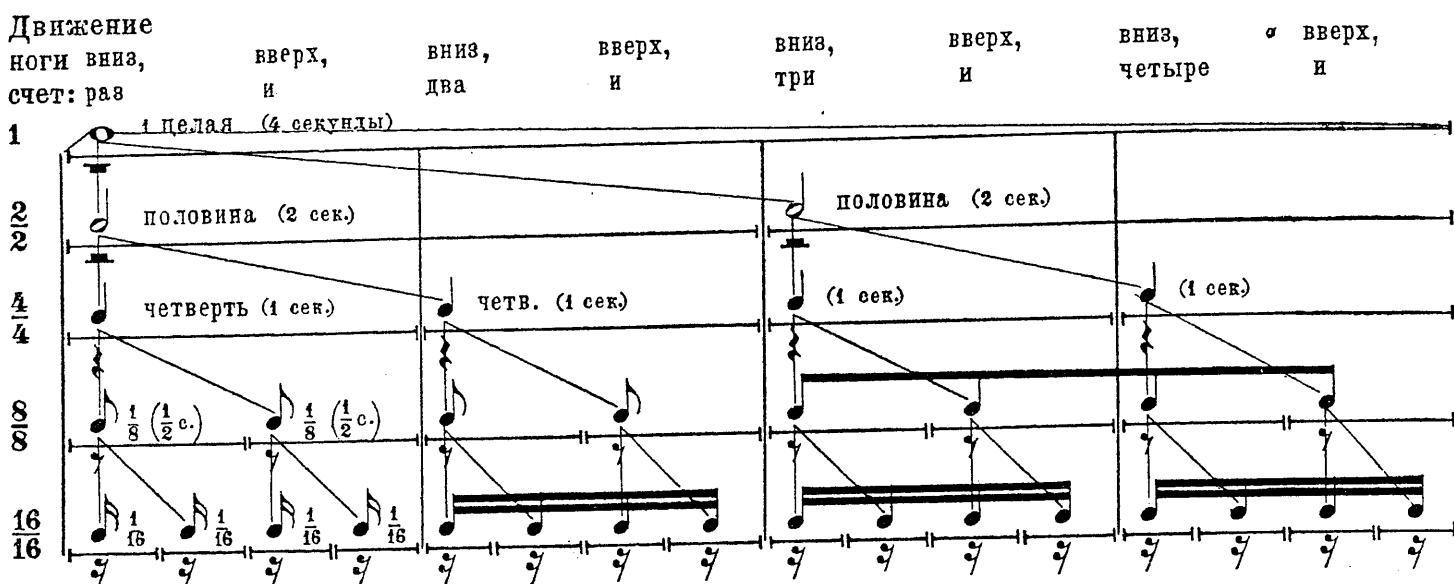
Звуки, составляющие любое музыкальное произведение, различаются между собой длительностью и высотой. В знаках музыкальной записи («нотах») одновременно выражена и длительность и высота.

Всякая музыка требует равномерного движения, выражющегося в размеренном счете словами (напр. раз, два, три, чотири) или равномерными ударами ноги. Звук, делящийся четыре удара и счета, обозначается кружком (\circ), называемым целой нотой. Звук, делящийся два удара, т. е. в два раза меньше предыдущего, обозначается кружком с вертикальной линией, называемым половинной нотой или просто половиной ($\underline{\circ}$ или \circ). Звук, по длине соответствующий одному удару, называется четвертью и обозначается жирной точкой также с вертикальной чертой ($\underline{\circ}$ или \circ). Два звука на один удар (восьмые) обозначаются каждой точкой с вертикальной чертой с присоединением к ней хвостика (\circ или \circ). Четыре звука на один удар (шестнадцатые) обозначаются, как восьмые, но с двумя хвостиками (\circ или \circ). Несколько восьмых и шестнадцатых, стоящих рядом, обыкновенно соединяются общей горизонтальной чертой, простой для восьмых и двойной для шестнадцатых.

Для уяснения деления нот см. таблицу (на стр. VI).

На этой таблице длительности нот выражены графически горизонтальными чертами соответствующей длины. Длительность целой ноты для конкретности прината равной четырем секундам, половины, след., 2 секундам,

Таблиця поділення нот.

2 секундам, чверти—одній секунді, вісімки—пів секунді й шіснадцятки—чверті секунди. А дійсно протяжність нот може бути й більшою й меншою залежно від швидкості лічби («темпу», див. § IX).

V.

Крім того, на цій же таблиці подано окремі знаки мовчання (відсутності звуку), т. зв. «павзи». Відсутність звуку, що триває чотири міри і що відповідає цілій ноті, визначаємо короткою чорною рисою під лінією (—). Називаємо її «цілою павзою». Відеутність звуку, що відповідає половинній ноті—візначене такою самою рисою над лінією (—). Називаємо її «половинною павзою». Також і чверткова павза має вигляд (.), восьма (.)—і шістнадцятка (.).

Виконуючи павзу, витримуємо відповідну кількість ударів.

VI.

Крапка з **правого** боку нот (або павзи) додає до неї половину її протяжності.

Отже:

$$\textcircled{1} \cdot = \textcircled{1} + \textcircled{1}$$

$$\textcircled{1} \cdot = \textcircled{1} + \textcircled{1}$$

$$\textcircled{1} + \textcircled{1} = \textcircled{1}$$

$$\textcircled{1} \cdot = \textcircled{1} + \textcircled{1}$$

$$\textcircled{1} \cdot = \textcircled{1} + \textcircled{1} \text{ и т. д.}$$

VII.

Легко помітити, що будь який музичний твір складається із звуків сильних (ударних) та звуків слабших. Один сильний в додатком одного або де-кількох слабших складає групу, що правильно повторюється протягом даної п'єси. Кожна така група має однакову кількість чвертей. Ці групи відрізняють одну від одної простовисними рисами, що їх ставлють завжди перед ударним (сильним) звуком. Інакше, головний наголос (акцент) («раз») стоїть на ноті, що міститься **зарах** після риси. Віддалі поміж двома рисами називаємо «тактом», а самі

чверті—однай секунде, восьмий—половине секунди и шіснадцятки—чверті секунди. В дійсності протяжність нот може бути й більшою й меншою залежно від швидкості лічби («темпу», см. § IX).

V.

Кроме того, на цій же таблиці даны изображения особых знаков молчания, т. наз. «паузы». Молчание, продолжающееся четыре счета, соотв. целой ноте, изображается короткой жирной чертой под линейкой (—) называемой «целой паузой», соответствующее половине изображается такой же чертой над линейкой (—) и наз. «половинной паузой». Таким же образом четвертная пауза имеет вид (.), восьмая (.) и шіснадцятая (.).

При исполнении паузы выдерживаются соответствующее число ударов.

VI.

Точка с **правой** стороны ноты (или паузы) прибавляет к ней половину єї длительности.

Т. образом:

VII.

Нетрудно заметить, что всякое музыкальное произведение состоит из звуков ударяемых и звуков более слабых. Один ударяемый с присоединением одного или нескольких неударемых составляет группу, правильно повторяющуюся в течение данной пьесы и состоящую из одинакового числа четвертей. Эти группы отделяются одна от другой вертикальными чертами, которые ставятся всегда перед ударяемым звуком. Другими словами, главное ударение («раз») находится на ноте, находящейся сейчас же **после** черты. Расстояние между двумя чертами наз. «тактом», а самые черты—такто-

риси—наз. тактовими. З початку п'єси визначаємо т. зв. розмір—у вигляді дробу, де чисельник указує на скільки треба лічити, а знаменник—якій частині цілої ноти відповідає кожна міра.

Найуживаніші розміри.

- $\frac{2}{4}$ — лічти раз»—«два».
- $\frac{3}{4}$ — «раз»—«два», «три».
- $\frac{4}{4}$ — «раз»—«два», «три», «четири»
- $\frac{6}{8}$ або С «раз»—«два», «три», «четири», «п'ять», «шість».

Не так часто вживають розміри:

$\frac{5}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{8}{4}$, $\frac{9}{8}$, $\frac{12}{8}$, й т. д.

Під час повільного руху поміж двох мір часто вставляємо склад «і», що поділяє кожну міру на половину. Напр.: «раз», і, «два», і, «три», і.

VIII.

Трапляються випадки, що на одну лічбу припадають три звуки однакової протяжності. Отже вони поділяють лічбу на три рівні частини й утворюють так звану „тріоль“. Тріоль визначаємо трьома одинаковими свою протяжністю нотами, з дужкою й цифрою „3“.

IX.

Ступінь швидкості лічби в даній п'єсі називаємо темпом. Темпи часто-густо визначаємо італійськими термінами на початку п'єси.

Подамо найуживаніші визначення темпів, починаючи від найновільнішого:

Adagio—повагом.

Andante } — середня швидкість, поволі.
Moderato } —

Andantino—трохи швидче, ніж анданте, помаленьку.

Allegretto—швиденько.

Allegro, vivo, vivace—весело, швидко.

Presto—найшвидчий рух.

Крім того бувають ще значки такі:

Tempo di marcia — рухом маршевим

Tempo di valse — вальсу

Sostenuto — стримано й т. і.

Прискорення визначаємо словами:

accelerando, (скороч. accel) = прискорюючи.

Загаювання визначаємо словами:

ritardando, ritenuto, (скор. rit.) rallentando — загаюючи.

Повернення до попереднього темпу визначаємо словами a tempo — в попереднім рухові.

X.

Щоб визначити висотін звуку, вживаємо двох систем: цифрової й нотної.

У цифровій—сім ліній визначають сім струн гітарних: нижня—перший басок, друга—знизу—другу струну й т. д. Отже, верхня лінія відповідає сьомій найтонішій струні (VII). Цифра на лінії визначає ладок (починаючи від поріжка), що на ньому потрібно натиснути ту чи ту струну. Кружок або нота без цифри визначає, що треба взяти струну не натискуту (вільну).

До цифрових визначень додаємо вже відомі з попереднього визначення протяжностей.

вими. Вначале п'єси проставляється т. наз. размер в виде дроби, где числитель обозначает, на сколько нужно считать, а знаменатель—какой части целой ноты соответствует каждый счет.

Наиболее употребительные размеры:

- $\frac{2}{4}$ — считать: «раз», «два».
- $\frac{3}{4}$ — считать: «раз», «два», «три».
- $\frac{4}{4}$ или С считать: «раз», «два», «три», «четыре».
- $\frac{6}{8}$ — считать: «раз», «два», «три», «четыре», «пять», «шесть».

Реже употребляются размеры:

$\frac{5}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{8}{4}$, $\frac{9}{8}$, $\frac{12}{8}$, и т. д.

При медленных движениях между двумя счетами часто вставляется слог «и», делящий каждый счет пополам. Напр.: «раз», «и», «два», «и», «три», «и».

VIII.

Бывают случаи, что на один счет падают три звука одинаковой длительности, которые т. обр. делят счет на три равные части и образуют так наз. «триоль». Триоль обозначается тремя одинаковыми по длительности нотами охваченными скобкой и отмеченными цифрой «3».

IX.

Степень быстроты счета в данной пьесе наз. «темпом». Темпы часто обозначаются итальянскими словами вначале пьесы.

Вот наиболее употребительные обозначения темпов начиная от самого медленного:

Adagio—медленно.

Audante } — средняя скорость, умеренно.

Moderato } — немного быстрее, чем andante.

Andantino — немножко быстрее.

Allegretto — не очень быстро.

Allegro, vivo, vivace — быстро, живо.

Presto — самое быстрое движение.

Кроме того встречаются обозначения:

Tempo di marcia — движение марша.

Tempo di valse — движение вальса.

Sostenuto — сдержано и проч.

Ускорение обозначается словами:

accelerando (сокращ. accel) — ускоряя.

Замедление обозначается словами:

ritardando, ritenuto (сокращ. rit.) rallentando — замедляя.

Возвращение к прежнему движению обозначается словами a tempo — в прежнем движении.

X.

Для записи высоты звука пользуются двумя системами: цифровой и нотной.

В цифровой — семь линеек изображают семь струн гитары: нижняя — первый басок, вторая снизу — вторую и т. д. Т. образом, верхняя линейка соответствует седьмой самой тонкой струне, (VII). Цифра на линейке обозначает лад (считая от порожка), на котором нужно нажать данную струну. Кружок или нота без цифры указывает, что берется струна неприжатая (открытая).

К цифровым обозначениям присоединяются уже известные из предыдущего обозначения длительностей.

XI.

Нотну систему подається на п'ятьох лініях; лічимо їх знизу. Ці лінії утворюють „нотний стан“. Ноти пишемо під першою лінією, над п'ятою, на лініях, поміж лініями, на додаткових лініях і поміж ними вище й нижче нотного стану. У той час, як цифрова система визначає, головним чином, спосіб добування кожного звуку, — нотна виображає малюнок музичний, тому що в ній вицім звуком відповідають й найвище поставлені на нотному стані ноти.

Кожна нота в нотній системі має певне місце на грифі. Уміння швидко знходити потрібну ноту на Грифі, є головна передумова читання нот, а тому на вивчення цього прикладу, що йде далі, учену повинен звернути ще найпильнішу увагу. Тут на верхнім рядку подано ряд звуків за нотною системою, а на нижнім вказано за цифровою системою відповідні кожній ноті місця на Грифі.

Считать на 4.

На початку нотного стану стоїть окремий знак, що називаємо його ключ соль або скрипковий ключ (G).

XII.

У музіці маємо всього сім різних назов нот. Послідовність назов завжди однакова, а саме:

До, Ре, Мі, Фа, Соль, Ля, Сі, до, ре, мі, фа, соль, ля, сі, до,

Тому, що нот і звуків надто більше, як сім, то ці назви повторююмо декілька разів.

На гітарі, наприклад, маємо по 4 ре, мі, фа, по 3 сі и т. д.

напр.

Ряд звуків, що беремо їх за порядком їх назов (вперед або назад) — називаємо гаммою (ступеніцею). Гамма дістас назву від першого свого ступеня, який робить враження що найбільшою викінченості.

XII.

Нотна система пользується п'ятью лінійками, счет котрим іде снизу і котрі образують „нотний стан“. Ноти пишуться під первою, над п'ятою, на лініях, поміж лініями, на додаткових лініях і между ними вище і нижче нотного стана. В то время, как цифровая система отмечает главным образом способ взятия каждого звука, нотная изображает рисунок музыки, т. е. в ней более высоким звукам соответствуют и более высоко написанные ноты.

Каждая нота в нотной системе имеет определенное место на грифе. Умение быстро находить нужную ноту на грифе является первым условием чтения нот, а поэтому на изучение следующего примера, учащийся должен обратить особое внимание. Здесь на верхней строчке дан ряд звуков по нотной системе, а на нижней указаны по цифровой системе соответствующие каждой ноте места на грифе.

Вначале нотного стана стоит особый знак, называемый ключ соль или скрипичный ключ (G).

XII.

В музыке существует всего семь различных названий нот. Порядок названий всегда один и тот же, а именно:

До, Ре, Ми, Фа, Соль, Ля, Сі, до, ре, мі, фа, соль, ля, сі, до,

Т. к. нот и звуков гораздо больше, чем семь, то эти названия повторяются по несколько раз.

На гитаре, например, имеется по 4 ре, мі, фа, по три сі и т. д.

Ряд звуков, взятых в порядке их назов (прямом или обратном), наз. гаммой, именуемой по ее первой ступени, т. е. по звуку, производящему впечатление наибольшей законченности.

(У далі наведенім прикладі пей звук, а саме «до», що повторюється на різній височині і по його визначенню NB, дає назву всій гамі).

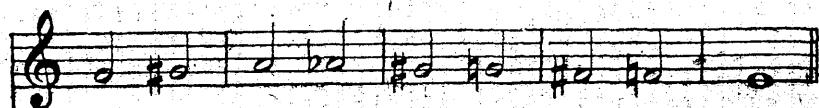
(В следуючем примере этот звук, а именно «до», повторяющийся на различной высоте и обозначенный NB, дает название всей гамме).

XIII.

Розглядаючи пей приклад, не труdnо помітити, що іноді переходу одної ноти до сумежної відповідає перехід від одного ладка до більшого сумежного—(у випадках, що визначено дужкою), напркл.: Mi IV-2—Fa IV-3 або Ci VII-9—До VII-10, а в інших випадках двом сумежним нотам відповідають ладки через один, напркл. Fa VII-3—Соль VII-5 або Ля VII-7—Ci VII-9.

Щоб визначити звуки, які відповідають пим пропущеним ладкам, вживаємо знаків, т.зв. хроматичних, їх ставимо поруч з уже відомими нам нотами. Таких знаків два: дієз (#), що визначає підвищення звуку, і бемоль (b), що визначає зниження Його. Отже, щоби визначити звук, який відповідає, напркл., VII-6, тобто такий, що міститься поміж соль VII-5 і ля VII-7, треба або підвищити соль за допомогою дієза, або знизити ля за допомогою бемоля. Взагалі, для підвищення—беремо більший сумежний ладок у бік кобилки від того ладка, що йому відповідала б непідвищена нота, а для зниження—теж сумежний ладок, тільки в бік поріжка.

Така підвищена або понижена нота вберігає свою назву, тільки в додатком до неї слів: дієз або бемоль (напр. соль дієз або ля бемоль). Знаки дієз і бемоль—ставимо завжди перед нотою, (ліворуч), до якої вони стосуються. Напркл.:

Завжди дієз і бемоль вберігають свою силу щодо ноти протягом всього такту. Якщо ж після такої підвищеної або зниженої ноти потрібно взяти звук первісної височини, то перед нею ставимо знак відмовлення „касівник“ (бекар), що має такий вигляд: ˘.

XIV.

Крім знаків (хроматичних), що мають силу протягом одного такту („випадкових“), часто вживаємо знаки, що

XIII.

При рассмотрении этого примера нетрудно заметить, что иногда переходу с одной ноты на соседнюю соответствует переход с одного лада на ближайший соседний (в случаях, отмеченных скобкой), наприм.: Ми IV-2—Фа IV-3 или Си VII-9—До VII-10, а в остальных случаях двум соседним нотам соответствуют лады через один, наприм. Фа VII-3—Соль VII-5 или Ля VII-7—Си VII-9.

Для изображения звуков, соответствующих этим пропущенным ладам, употребляются особые знаки (т. наз. хроматические), присоединяемые к уже известным нам нотам. Этих знаков два: диэз (#), служащий для повышения звука, и бемоль (b), служащий для понижения звука. Следовательно, чтобы изобразить звук, соответствующий, напр., VII-6, т. е. находящийся между Соль VII-5 и Ля VII-7, нужно либо повысить соль с помощью диеза, либо понизить ля с помощью бемоля. Вообще при повышении берется ближайший соседний лад в сторону подставки от того лада, которому бы соответствовала неповышенная нота, а при понижении тоже соседний лад, но в сторону порожка. Такая повышенная или пониженная нота сохраняет свое название, но с присоединением к нему слов: диэз или бемоль (напр. Соль диэз или Ля бемоль). Знаки диэз и бемоль ставятся всегда перед нотой (с левой стороны от ноты) в которой относятся. Наприм.:

Обычно диэз и бемоль сохраняют свое действие на ноту в течение всего такта. Если же после такой повышенной или пониженной ноты нужно взять звук первоначальной высоты, то перед ней ставится знак отказа („бекар“), имеющий такой вид: ˘.

XIV.

Кроме знаков (хроматических), имеющих действие в продолжение одного такта („случайных“), часто встре-

стоять в нотному стані спочатку і зберігають свою силу протягом всієї п'еси. Такі знаки ставимо завжди обіч

ключа (), як називаємо їх ключевими. Вони діють на всі одноіменні ноти (наприклад на всі фа) де-б вони не містилися, виключаючи випадки, коли перед нотою є знак касівник (бекар).

Місця на грифі всіх нот, що їх вживаємо під час ігри на гітару,—зазначені на далі виписаній „таблиці гітарного грифа“ (див.).

XV.

Знаки, що визначають виконання.

ff fortissimo фортисімо—дуже голосно.

f forte—форте—голосно.

mf mezzo forte мецо форте—середня сила.

p piano піяно—тихо.

pp pianissimo—піянісімо—дуже тихо.

або cresc. endo—крещендо—підсилюючи звук.

або dimin. endo димінуендо—аменшуючи звук.

sf або > сфорцандо—sforzando визначити ноту, акцент.

або фермата невизначена затримка руху.

, —подвійна простовисна риса, що поділяє частини п'еси або визначає кінець п'еси.

—подвійна простовисна риса з двома крапками збоку. Поміж такими рисами міститься частина п'еси, що треба її програти вдруге (повторити). Крапки ставимо з „внутрішньої“ сторони.

—пріма вольта, секунда вольта—

квадратові дужки, що охоплюють один або декілька останніх тактів тої частини п'еси, що повторюється. Під час цього повторення такти, що їх охоплюють дужки з цифрою „1“—проминаємо.

Fine—фінє—визначає кінець п'еси.

Da Capo al Fine—або DC. al F.—да капо аль фінє визначає, що додравши до цих слів, слід знов почати спочатку й програти до слова Fine.

Dal Segno al Fine—Даль сеньо аль фінє—теж саме що й попередне, тілько починати не спочатку, а від знаку .

Da Capo або D. C.—визначає повторення всієї п'еси з самого початку.

XVI.

Визначення специфічних засобів гітарної ігри:

{ arpeggiato—арпеджіато, хвильиста простовисна риса відповідь акорду, визначає, що окремі тона акордні виконуюмо не одночасово, а швидко послідовно, починаючи від нижнього звуку. Арпеджіато на гітарі часто виконуємо поковзом одним пальцем правицею по декількох струнах.

Legato—легато. Цей знак, який вживають у музичній, щоби визначити взагалі плавкість у виконанні, на гітарі визначає певний засіб, а саме: дялку частину звуків добувається без допомоги правицеї—вдарюючи пальців лівиці по струнах; коли йдемо догори й щипанням пальцями лівиці, коли йдемо донизу. Для чіткого досконалого виконання слід набути певні звички.

чаються знаки, поставленні вначале нотного стана і сокращаючи своє діяння на ноту, на лінійке які вони поставлені, втечение всієї п'еси. Будучи

расположені воне ключа () , такі знаки называються ключевими и действуют на все одноіменні ноти (наприклад, на все фа) где бы те ни находились, за исключением случаев, когда перед нотой стоит знак бекар ().

Місця на грифі всіх нот, що їх вживаємо під час ігри на гітару,—зазначені на далі виписаній „таблиці гітарного грифа“ (див.).

XV.

Знаки виконання.

ff—фортиссімо—очень громко.

f forte—громко.

mf mezzo forte—со средней силой.

p piano—тихо.

pp pianissimo—очень тихо.

или cresc.— крешендо—усиливав звук.

или dimin.—димінуендо—уменшава звук.

sf или >—сфорцандо—відділити ноту, акцент.

или —фермата—неопределенная задержка движения.

, —двойная вертикальная черта, разделяющая части п'есы или обозначающая конец п'есы.

—двойная вертикальная черта с двумя точками сбоку. Между такими чертами помечается повторяющаяся часть п'есы, при чем точки помечены со „внутренней“ стороны.

—пріма вольта, секунда вольта—квадратные скобки, охватывающие один или несколько последних тактов повторяющейся части п'есы. При повторении такты, охваченные скобкой с цифрой „1“ пропускаются.

Fine—фінє—обозначает конец п'есы.

Da Capo al fine или DC. al F.—да капо аль фінє—обозначает, что доигравши до этих слов, нужно опять начать сначала и проиграть до слова Fine.

Dal Segno al Fine—Даль сеньо аль фінє—тоже, что и предыдущее, но начинать не сначала, а от знака .

Da Capo або D. C.—обозначает повторение всей п'есы с самого начала.

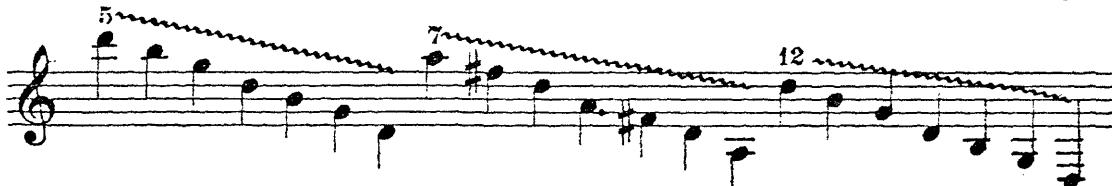
XVI.

Обозначення специфіческих приемов гітарної ігри.

{ arpeggiato—арпеджіато, хвильиста вертикальная черта вдоль аккорда, обозначает, что отдельные тоны аккорда берутся не одновременно, а в быстрой последовательности, начиная от нижнего звука. Арпеджіато на гітаре часто исполняется скольжением одного пальца правой руки по нескольким струнам.

{ Legato—легато. Этот знак, применяемый в музыке для обозначения вообще плавности исполнения, на гитаре означает особый прием, состоящий в том, что часть звуков извлекается без помощи правой руки ударами пальцев левой руки по струнам при ходе вверх и щипком пальцами левой руки при ходе вниз. Для четкого исполнения требуется значительный навык.

Флажолети або гармонічні звуки добуваємо не притискуючи струну до ладка, а засобом легкого торкання пальцем до струни проти 12-го, 7-го й 5-го ладків. Через це струна звучить не по всій своїй довжині, а рівними окремими частками. Звучність флажолетів дуже слабка, проте повна таємничої краси. Визначаємо флажолети цифрою ладка (12, 7 або 5), з додатком до неї хвилястої риси.

Засіб „карре“ полягає в тім, що один з пальців лівиці кладемо поміж ладками поперек всього грифа, притискуючи одночасово всі струни. Визначаємо його цифрою пальця, додаючи простовисну рису вдовж аккорду.

XVII.

Аккордом називаємо одночасове сполучення декількох звуків. Гітара є такий інструмент, що дуже зручний, до трьох акордами. Коли маємо потну запис, то акорди визначаємо нотами, що йдуть одна над одною. Виконавець повинен знати найуживаніші акорди та їх послідовні ходи (т. зв. гітарні каденції).

Флажолети або гармоніческие звуки извлекаются не с помощью прижатия струны к ладу, а путем легкого прикосновения пальца к струне против 12-го, 7-го и 5-го ладов, благодаря которому струна звучит не всей своей длиной, а равными самостоятельными частями. Звучность флаголетов очень слаба, но полна таинственной прелести. Обозначаются флаголеты цифрой лада (12, 7 или 5), с прибавлением к ней волнистой черты.

Прием «карре» состоит в том, что один из пальцев левой руки кладется между ладами поперек всего грифа, прижимая одновременно все струны. Обозначается он цифрой пальца с присоединением вертикальной черты вдоль аккорда.

XVII.

Аккордом называется одновременное сочетание нескольких звуков. Гитара является инструментом, в высшей степени приспособленным к игре аккордами. При вотной записи аккорды изображаются нотами, расположеными одна над другой. Играющий на гитаре должен знать наиболее употребительные аккорды и их последовательности (т. наз. гитарные каденции)

I II III

IV V VI

XVIII.

Звуки, що складають даний акорд, можемо виконувати й враздріб: тоді утворюється різні малюнки—«фігурації». Під час такого виконування пальці лівиці не-порушно лежать на своїх ладках, пальці правиці пере-бирають струни. Це—типовий гітарний акомпанімент для голоса або для іншого інструмента, що виконує мелодію. Подамо нарешті яразки фігурацій, що їх побудовано на акордах вищеприведених каденцій.

Звуки, входящие в состав данного аккорда, могут браться и в разбивку, образуя различные рисунки—«фигурации». При этом пальцы левой руки неподвижно лежат на своих ладах, пальцы же правой руки перебирают струны. Это—типовий гитарный аккомпанемент голосу или другому инструменту, исполняющему мелодию. Вот образцы фигураций, построенных на аккордах вышеприведенных каденций.

XVIII.

XII.

I (аккорды первой каденции)

II (акк. второй кад.)

III (акк. третьей кад.)

IV (акк. четвертой кад.)

VI (акк. шестой кад.)

Tempo di Valse.

Гітарний вальс 1 Гитарный вальс

Sheet music for 'Гітарний вальс' (Guitar Waltz) in 3/4 time, treble clef, key of G major. The music consists of two staves of six measures each.

Sheet music for 'Хаз будат удалої' (Хаз будат удалої) in 3/4 time, treble clef, key of G major. The music consists of two staves of six measures each.

Хаз будат удалої

Andante.

Хаз будат удалої

пісня.

Sheet music for 'Хаз будат удалої' (Хаз будат удалої) in 3/4 time, treble clef, key of G major. The music consists of two staves of six measures each.

Баламути

Moderato.

3 Баламути

народна пісня.

Sheet music for 'Баламути' (Balamuty) in 3/4 time, treble clef, key of G major. The music consists of two staves of six measures each.

Sheet music for 'Баламути' (Balamuty) in 3/4 time, treble clef, key of G major. The music consists of two staves of six measures each.

Швидкі як хвилі

4 Быстры как волны

Moderato.

пісня

Хор з оп. Катерина

5 Хор из оп. Катерина

Moderato.

Муз. Аркаса.

Сміло, товариші, в ногу

Tempo di marcia.

6 Смело, товарищи, в ногу

По улице мостовой 7 По улице мостовой

Con moto.

народна пісня

Чарівний вальс 8 Волшебный вальс

Tempo di Valse.

Муа. А. Фишер.

4 Бубенци 9 Бубеницы

Moderato.

This section contains two staves of musical notation for a guitar-like instrument. The first staff begins with a treble clef, a 3/4 time signature, and a dynamic marking 'Moderato.'. The second staff begins with a bass clef. Both staves feature fingerings (e.g., 1, 2, 3, 4) and various slurs and grace notes.

Allegretto.

This section contains two staves of musical notation for a guitar-like instrument. The first staff begins with a treble clef, a 3/4 time signature, and a dynamic marking 'Allegretto.'. The second staff begins with a bass clef. Both staves feature fingerings (e.g., 1, 2, 3, 4) and various slurs and grace notes.

Місяцю ясній 10 Месяц ясный

з оп. ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАСМ

из оп. ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЕМ

Муз. Гулак - Артемовського.

Moderato.

This section contains two staves of musical notation for a guitar-like instrument. The first staff begins with a treble clef, a 3/4 time signature, and a dynamic marking 'p'. The second staff begins with a bass clef. Both staves feature fingerings (e.g., 1, 2, 3, 4) and various slurs and grace notes.

This section contains two staves of musical notation for a guitar-like instrument. The first staff begins with a treble clef, a 3/4 time signature, and a dynamic marking 'riten.'. The second staff begins with a bass clef. Both staves feature fingerings (e.g., 1, 2, 3, 4) and various slurs and grace notes. A dynamic marking 'f a tempo' is placed between the two staves.

Moderato.

Гавот 11 Гавот

Муз. Глюка.

Musical score for Gavot 11, featuring two staves of music for a guitar-like instrument. The top staff is in common time (4/4) and the bottom staff is in 4/4. The music consists of eighth and sixteenth note patterns with various rests and dynamic markings like p (pianissimo).

Два песики 12 Две собачки

Tempo di Valse.

Вальс

Вальс

Musical score for Two Little Dogs 12, featuring two staves of music for a guitar-like instrument. The top staff is in 3/4 time and the bottom staff is in 4/4 time. The music includes eighth and sixteenth note patterns with rests and dynamic markings. The score is divided into sections labeled 1. and 2.

*Прим. Перестроить первый басок так, чтобы он, нажатый на 7 ладку, подав звук II Г^о баска, т. е. на той нижней від зви - Ц. Р. К.

*) Прим. Перестроить первый басок так, чтобы он, нажатый на 7 ладку, дад звук II Г^о баска, т. е. на той ниже нормального чайного строя.

Санта Лючія 13 Санта Лючія

Moderato.

Неаполітанська народня пісня

,,Как у наших ворот“ 14 „Как у наших ворот“

Allegretto.

Російська народня пісня

Хусточко 15 Хусточко

Протяжно.

українська народня пісня

Ми ковалі 16 Мы кузнецы

Vivo.

революційна пісня

Полька 17 Полька

Allegretto.

,Камаринська“ 18 „Камаринская“

обраб. Декер-Шенка

Вальс 19 Вальс

з оп. СИЛЬВА

из оп. СИЛЬВА

Муз. Е. Кальмана.

Valse lento.

Карапет 20 Карапет

нау́рська жағанка

Allegro moderato.

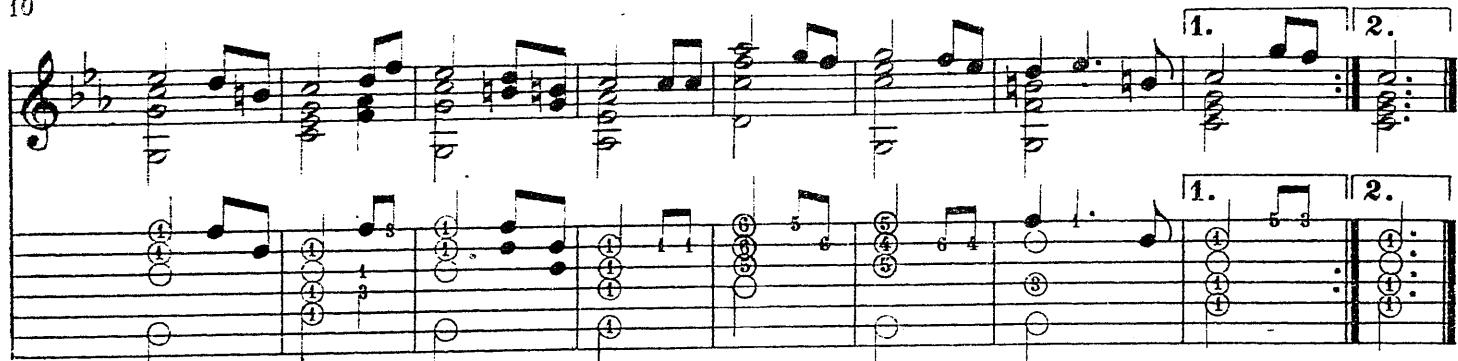
За Ура́льским хребтом 21 За Ура́льским хребтом

народная пісня

Andante.

10

Коли розлучаються двоє 22 Когда розлучаются двое

Муз. М. Лисенка.

Золотистий золотий 23 Золотистый золотой

Allegretto.

саратовская частушка

Коло струмка 24 У ручья

Tempo di Valse.

Вальс

Вальс

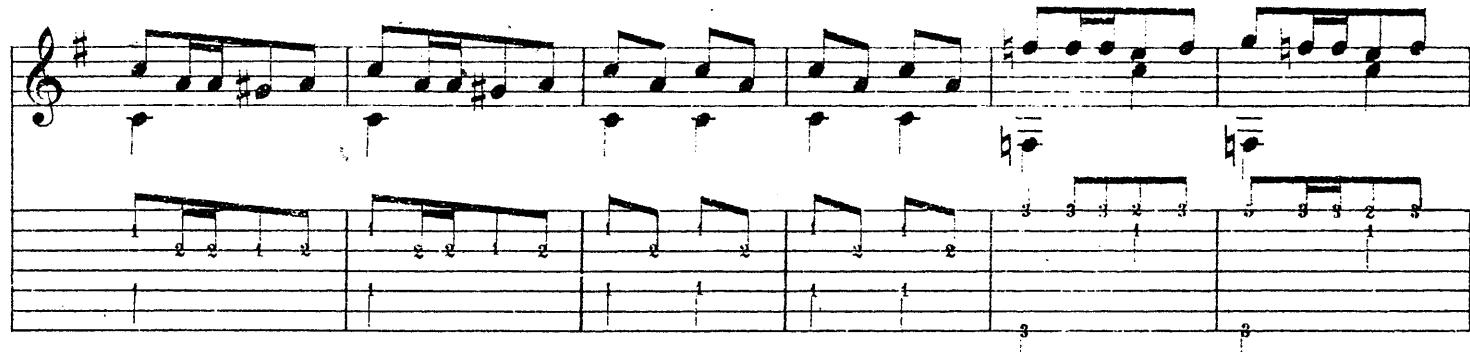
Муз. М. Кодейшка.

Fine.

Військовий марш 25 Военный марш

Муз. Ф. Шуберта.

Tempo di Marcia.

Дивлюсь я на небо 26 Гляжу я на небо

D. S. al Fine.

Andante.

Українська думка

Муз. В. Заремби.

Вперед народ иди 27 Вперед народ иди

Вальс 28 Вальс

Tempo di Valse.

Муз. С. Байнес.

The sheet music contains six staves of musical notation for piano, arranged in two columns of three staves each. The notation is in G major (indicated by a sharp sign) and 3/4 time. The music features various note heads, stems, and rests, with some notes having circled numbers (e.g., ①, ②, ③, ④, ⑤) above them. The music is divided into measures by vertical bar lines.

На мить з'явились мені тоді

з оп. „ТРАВІАТА“

29 На миг явились ви мне тогда

из оп. „ТРАВІАТА“

Муз. Верди.

Andantino

The musical score consists of five staves of piano music. The first staff begins with a forte dynamic. The second staff starts with a piano dynamic. The third staff begins with a forte dynamic. The fourth staff begins with a piano dynamic. The fifth staff begins with a forte dynamic. The score is in common time with a key signature of one sharp. Various dynamics and performance instructions are included, such as 'rit.', 'a tempo', and '3' (trill).

Гюльчера 30 Гюльчера

17

Andantino.

Fine.

Вальс

31

Вальс

з оп. КОРНЕВІЛЬСЬКІ ДЗВОНИ

из оп. КОРНЕВИЛЬСКИЕ КОЛОКОЛА

Tempo di Valse.

Муз. Планкета.

Ми лише знайомі 32 Мы только знакомы

Moderato. 3

Дуэт

33

Дуэт

з оп. ВИНОВА КРАЛЯ

из оп. ПИКОВАЯ ДАМА

Муз. П. Чайковского.

Andantino.

1.

2.

ad lib.

Мазурка № 2 34 Мазурка № 2

Муз. Г. Венявского.

Tempo di Mazurka

p

Lento

Fine. *p*

pp

Da Capo al Fine.

И. Р. К
500

Дарлінг 35 Дарлінг

Allegro.

Musical score for 'Darling 35 Darling' in 2/4 time, treble clef, key of A major (two sharps). The score consists of eight staves of music. Staff 1 starts with dynamic 'sf' and a forte. Staff 2 starts with dynamic 'sf'. Staff 3 starts with dynamic 'sf'. Staff 4 starts with dynamic 'sf'. Staff 5 starts with dynamic 'sf'. Staff 6 starts with dynamic 'sf'. Staff 7 starts with dynamic 'sf'. Staff 8 ends with dynamic 'D.G.'

Марш 36 Марш

з оп. ФАУСТ.

из оп. ФАУСТ.

Tempo di marcia:

Муз. Ш. Гуно.

The musical score consists of four staves of music in common time (indicated by 'C') with a key signature of one sharp (indicated by 'F#'). The music is written for a band or orchestra, featuring multiple voices and dynamics. Measure numbers are indicated below the staff lines. The score includes the following measures:

- Measures 1-2: Treble clef, dynamic 'p'. Bassoon part has eighth-note patterns.
- Measures 3-4: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 5-6: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 7-8: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 9-10: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 11-12: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 13-14: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 15-16: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 17-18: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 19-20: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 21-22: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 23-24: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 25-26: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 27-28: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 29-30: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 31-32: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 33-34: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 35-36: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 37-38: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 39-40: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 41-42: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 43-44: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 45-46: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 47-48: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 49-50: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 51-52: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 53-54: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 55-56: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 57-58: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 59-60: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 61-62: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 63-64: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 65-66: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 67-68: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 69-70: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 71-72: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 73-74: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 75-76: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 77-78: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 79-80: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 81-82: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 83-84: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 85-86: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 87-88: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 89-90: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 91-92: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 93-94: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 95-96: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 97-98: Bassoon part continues with eighth-note patterns.
- Measures 99-100: Bassoon part continues with eighth-note patterns.

Червона гвардія 37 Красная гвардия

23

Tempo di marcia.

Musical score for 'Червона гвардія' (37). The score consists of two staves of music in G major, common time, and a tempo of 'Tempo di marcia.' The first staff uses a treble clef, and the second staff uses a bass clef. The music features various note values including eighth and sixteenth notes, and rests. The notation includes several measures of music, separated by a repeat sign and a double bar line.

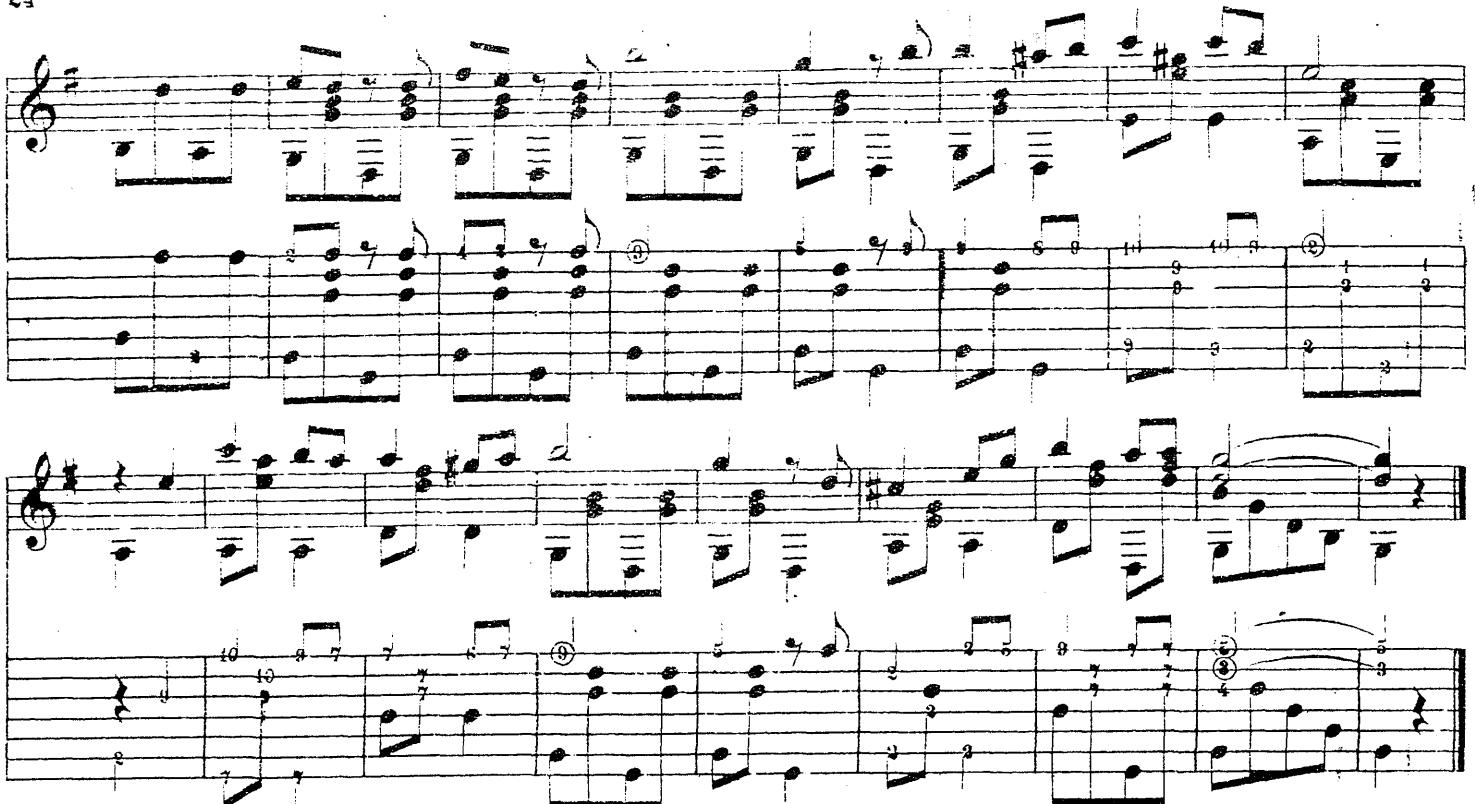
Авіо-марш 38 Авио-марш

Tempo di marcia.

„ВСЕ ВЫШЕ“

Musical score for 'Авіо-марш' (38). The score consists of three staves of music in G major, common time, and a tempo of 'Tempo di marcia.' The staves include dynamics like 'f' and 'ff', and a tempo marking '100'. The score concludes with a dynamic instruction 'П.Р.К.'

П.Р.К.

Інтернаціонал 39 Інтернаціонал

Марш Будений 40 Марш Буденный

Tempo di marcia.

The musical score consists of six staves of music, likely for a band or orchestra, arranged vertically. The first five staves are standard five-line staves, while the sixth staff is a bass staff. The music is in common time, with a key signature of one flat (B-flat). The notation includes various note values such as eighth and sixteenth notes, rests, and dynamic markings like forte (f) and piano (p). The score begins with a section of eighth-note chords and eighth-note patterns, followed by a section with sixteenth-note patterns and rests. The first five staves conclude with a final section labeled "Fine." The sixth staff continues with a bassline, featuring eighth-note chords and rests. The score ends with two endings: "D.S. § al Fine." and "D.S. § al Fine." The page number 25 is located at the top right, and the title "Марш Будений 40 Марш Буденный" is centered at the top.